

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserații se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concursuri edicole etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

Doliul Țării și al Bisericii ei.

În plină lumină, luceafărul Românișmului s'a stins. Ca o lumină lină...

Departate de glia străbună, în brațele și la sânul cald al scumpei noastre surori mai mari, Franța,¹ a închis, pe vecie, ochii, Acela, care a fost Înalt Prea Sfințitul și Prea Fericitul Patriarh *Dr. Miron Cristea*, președintele Consiliului de Miniștri al României-Mari.

A închis ochii, blând și senin, cum l-a fost sufletul, binecuvântând Țara, Suveranul și poporul ei.² A plecat în lumea vecinicii, ca Dreptul Simeon, împăcat și liniștit, că *văzură ochii Lui mântuirea poporului românesc* de sub milenara și asiatica asuprire.

A plecat, chemat fiind de Domnul, să primească răsplata rezervată slugii credincioase, căci „credincios” a fost și peste „puține” și peste „multe”. Se cădea, deci, să între „întru bucuria Domnului său”.

A plecat cu conștiința liniștită că „*lupta cea bună a luptat, credința a păzit, călătoria a sfârșit...*”

¹ „În sudul însoțit al țării surori Franța, pe coasta mării latine, la Cannes, unde atâția suferinzi sunt chemați de primăvara timpurie, s'a stins în seara zilei de Luni, 6 Martie, principele-ierarh al Bisericii ortodoxe din România”. (Ion Agârbiceanu, în „Tribuna”, Cluj, An. II Nr. 56, din 9 Martie 1939.)

² „A închis ochii, abia despărțit de opt zile de pământul binecuvântat al Patriei, pe care a iubit-o cu atâta ardoare *marele arhieru și marele român*, ducând în vecinicie, sub pleapele închise pentru lumea asta, icoana satului natal, Toplița cea zidită sub poala munților încununăți de brazi, patria lui mai mică și măreața icoană a patriei celei mari, a *României, pentru care și-a jertfit cu iubire și devotament toate puterile sufletului său ales*”. (Idem.)

În fața dumnezeieștei hotărâri, resemnați și îndurerăți, plecăm fruntea, zicând cu profetul: „*căzut-a cununa de pe fruntea noastră*”, prin trecerea la cele vecinice a făclierului credinței noastre dreptmăritoare și a stegarului nădejdlor noastre românești. Căzut-a cununa bucuriei de pe fruntea Bisericii ortodoxe române, ca și de pe cea a Țării românești, cari de acum încolo rămân văduvite: una de *Părintele și Păstorul ei spiritual*; alta de îndrumătorul și *cărmaciul destinelor ei naționale și politice*.³

Majestatea Sa Regele *Carol II* pierde în persoana Patriarhului Miron pe sfetnicul⁴ înțe-

³ Dl Armand Calinescu, succesorul la Președinția Consiliului de Miniștri, condolează pe P. S. Arhieru Emilian Antal, la „Villa Fregate” din Cannes:

„Astăzi, când *România întreagă plânge* pe primul Patriarh al țării și *marele român* dispărut, *guvernul* cel dintâi simte *imensul gol* lăsat de acela care a fost un *mare luptător al cauzei naționale*, o față bisericască de *istorică amploare, un ardelen întreg*, iar nouă tuturor un *sfătuitor neprețuit în vremuri grele*. Primește, te rog, condoleanțele cele mai sincere din partea Guvernului și asigurarea că particip mai mult ca oricine la greua Dv. încercare”.

⁴ „Când, anul trecut, Statul a străbătut zile aspre și tulburate, pentru îndeplinirea misiunii de conducător al guvernului, pentru marele rol de prim ministru, privirile și gândirile s'au îndreptat iarăși spre acela, care se bucura de atâta autoritate și care era *simbolul credinței creștinești și al păcii*, spre Patriarhul Miron.

Și nu din dorința de mărire a primit — înălțimea rolului său bisericesc era destulă — *ci din marea dragoste pentru Tron și Țară*.

Am înțeles aceasta mai bine ca oricând la 1 Februarie acest an, când i-am luat un nou jurământ ca prim-ministru.

Din blânda lui privire, din căldura cuvintelor

lept, chibzuit, destoinic, cinstit, credincios până la jertfirea vieții; Biserica ortodoxă și Țara întreagă pierde pe Părintele bun, iubitor de fii, pe Părintele, care totdeauna, dar mai ales în vremuri grele, și-a „pus sufletul pentru oile“ Sale cuvântătoare, pe cari în anul mântuirii 1918 le-a dus la „pășune bogată“, realizând, prin sceptrul marelui Rege *Ferdinand I*, visul strămoșesc.

Cu dispariția Patriarhului Miron din arena vieții românești dispăre desigur una din cele mai strălucite și mai proeminente figuri din câte a zămislit Neamul nostru.

Nu s'a născut între Români altul afară de El, care să se fi ridicat dela opincă⁵ până la strălucirea tronului patriarhal și al celui de regent. Aceasta este, desigur, pentru noi, o *mândrie*, care, în aceste clipe de mare jale și de adâncă durere, ne dă tăria să ne reculegem și, cu fruntea ridicată, să aducem, în loc de lacrimi, cântări de slavă, Stăpânului, care, deși trupește ne-a părăsit, veghează de acolo, din

sale, desprindeai convingerea neștrămulată că trebuie să-și facă datoria până la capăt.

Și și-a făcut-o.

Prin dificultăți nespuse de mari, jertfindu-și odihna și sănătatea, s'a devotat cu tot sufletul pentru mântuirea, liniștea și propășirea Țării și a Neamului.

Nu este timpul să amintim mai pe larg marea, rodnică Sa activitate în feluritele domenii.

Toși înțelegem, simțim valoarea acestei înalte personalități, care va rămâne neștearsă din istoria Românilor.

Ne închinăm cu adâncă smerenie înaintea acestui suflet mare și-l rugăm ca — de acolo de unde plutește acum — să înconjure cu aceiași dragoste pământul României în hotarele pe cari le-a visat din copilărie și l-a fost dat să le vadă împlinite; de acolo să ne binecuvânteze și să ne ajute, prin rugi fierbinți către Dumnezeu pentru păstrarea ființei statului nostru și înălțarea lui“. (Andrei Rădulescu, primpreș. Înaltei Curți de Casație, în „Curentul“, anul XII, Nr. 3688 din 10 Martie 1939.)

⁶ „A trecut în lumea dreptilor figura reprezentativă a românismului și a bisericii creștine, Sanctitatea Sa Dr. Miron Cristea Patriarhul României.

A fost mereu în mijlocul nostru și luminile gândului său mare ne-au fost mereu călăuză. Prim Sfetnic al Coroanei și Păstor sufletesc de Neam, Sanctitatea Sa era totdeauna și reprezentantul cel mai strălucit al nobilei clase țărănești din mijlocul căreia răsărise ca un străjer falnic.

Prin obârșie, I. P. S. Sa Patriarhul, a adus din vechiul leagăn al Românismului, Ardealul, toată *podoba sufletului românesc*, călit la flacăra nenumăratelor jertfe naționale“. (Teofil Sidorovici, comandantul Străzii Țării, în „România“, An. II Nr. 279 din 10 Martie 1939.)

slava cerului, asupra destinului Bisericii și Țării românești.⁶

Suntem prea copleșiți de durere și emoții ca să putem judeca drept, faptele săvârșite de Patriarhul Miron în cei aproape 50 ani, de când a pășit în arena realităților vieții românești, ortodoxe și naționale. ca: învățător, preot, secretar și consilier eparhial, episcop, mitropolit-primat, patriarh, regent și prim-ministru.

Patriarhul Miron, fiind încă în viață, a intrat în Istorie, scriind, cu sufletul, cu viața și faptele Sale mărețe, pagini de o neîntrecută frumusețe morală, cari se vor impune posterității ca un testament sfânt, ca o comoară scumpă, vrednică să fie păstrată și cinstită.⁷

Tot ceea ce constituie pentru fiecare Român literă de Evanghelie națională este strâns legat de Numele Lui. Din *crainic* al Unirii tuturor Românilor; din *ctitor* al României-Mari, El fu

⁶ „I. P. S. Sa Patriarhul va rămâne însă un simbol și o *pildă vie de viață*, pentru generațiile ce se ridică.

Din lumea umbrelor unde l-a chemat cel Atotputernic, ne va ocroti mereu, căci sufletul I. P. S. Sale va fi *pururea printre străjerii Țării*“. (T. Sidorovici, c. 1.)

⁷ În numele Corpului avocaților d-l Istrate Micescu, decanul baroului Ilfov, a spus între altele:

„Baroul de Ilfov, — păticecă din conștiința națională a Neamului românesc, — profund îndurerat, prezintă omagiul Celui care a fost primul Patriarh al României întregite.

Reprezentanți ai durerilor celor mulți în căutarea dreptății, zi de zi, ne permitem să *ne facem interpretii durerii față de pierderea ilustrului dispărut*.

Noi, primul barou al Țării, român-creștin, *nu putem uita* că la începutul mișcării Asociației avocaților români creștini am primit binecuvântarea Lui:

„Ori unde am binevenitul prilej de a afla o *înșghebare pe temelie românească și creștinească* — spunea Patriarhul Bisericii române, la 28 Februarie 1935 cu ocazia inaugurării A. A. R. C.-ului din strada Sborului — *sunt arhipăstorește mulțumit de a putea să fiu în mijlocul celor care au pornit-o*“.

„Binecuvântează deci munca voastră și doresc ca *conștiința națională, creștinească și ortodoxă a tuturor filor neamului nostru, țărani și intelectuali, să se organizeze la fel cu voi*“.

Vajnic luptător pentru cauza națională, din fragedă tinerețe s'a pus în slujba națiunii în momentele grele pentru realizarea întregirii hotarelor, pentru ca mai târziu, în 1938, în clipe de îngrijorare gravă, ca *prim sfetnic* al Tronului să lupte pentru salvarea unității *sufletești a Neamului*.

Figura celui dispărut, atât de frumos și emoționant evocată aci, *rămâne înscrisă în istoria noastră ca o strălucită pildă pentru generația de azi și de mâine*“. („Universul“, Anul 56, Nr. 67 din 10 Martie 1939.)

ales de Providență să pecetluiască și să ctitorească actul de renaștere al României-Noui, realizând, faptic, unirea „în cugete și'n simțiri” a tuturor Românilor, sub sceptrul glorios al marelui nostru Rege, Carol II.

Dacă în Pantheonul național Patriarhului Miron i s'a rezervat tronul cel mai de sus, atunci în Galeria marilor Ierarhi, cari au ilustrat istoricile Scaune mitropolitane, al Ungro-vlachiei, al Moldovei și al Ardealului, figura majestuoasă a Patriarhului Miron, dacă nu va întrece în strălucire, va putea sta, cu demnitate, alături de figura unui Varlaam, Dosoftei, Teodosie, Antim Ivireanul, Ghenadie, Sava Brancovici și de a nemuritorului și geniaului mitropolit Andrei baron de Șaguna.

Păstorirea Patriarhului Miron formează epocă, nu numai în istoria Ortodoxiei românești, ci și în a Ortodoxiei ecumenice. Nici odată un ierarh ortodox român n'a reprezentat Ortodoxia mai demn decât El.

Inspirându-se din faptele magnifice ale marilor nostri Voievozi și boieri, ctitori de biserici și mănăstiri — în țară și la Locurile Sfinte, și iluștri mecenai ai Ortodoxiei, Patriarhul Miron face ca întreaga Ortodoxie, martirizată și apăsată, să resimtă credința, bunătatea și simțul de jertfă al Românilor.

Ambasador al Ortodoxiei peste hotare, în Orientul⁸ ca și'n Apusul îndepărtat,⁹ — în lumea întregă, care astăzi participă la marea noastră durere, trimitându-ne prin iluștrii ei re-

⁸ Telegramme de condoleanțe:

Din partea d-lui Milan Simonovici, președintele Camerei deputaților Regatului iugoslav:

„Îngădui-ți-mi, Excelență, să vă prezint condoleanțele mele cele mai sincere și cele mai călduroase în numele Camerei Deputaților și în numele meu cu prilejul marelui și greului doliu care a lovit poporul român prin moartea Sanctității Sale Patriarhului Miron Cristea, președinte al Consiliului de Miniștri al Regatului României”.

Din partea d-lui Dr. Kiosseivanov, președintele Consiliului de Miniștri al Bulgariei: „Adânc întristat de știrea încetării din viață a iluștrului Domniei Voastre predecesor, Sanctitatea Sa Patriarhul Miron Cristea, șef venerat al Bisericii române, rog pe Excelența Voastră să primească expresiunea condoleanțelor mele cele mai mișcate precum și acelea ale guvernului regal și ale întregiei națiuni bulgare”.

⁹ Președinția Consiliului de Miniștri a primit următoarea telegramă dela d. Edouard Daladier, președintele consiliului de miniștri al Franței:

„Aflu cu vie emoție moartea Patriarhului Miron Cristea și, exprimându-Vă îndurerata mea simpatie personală, țin să Vă asigur de partea adâncă pe care Franța o ia la doliul României”.

prezentanți, cele mai vii sentimente de simpatie —, Patriarhul Miron a adus Țării și Bisericii românești și Ortodoxiei în general, servicii imense.

Prin călătoriile Lui în Polonia¹⁰ și'n Marea Britanie¹¹ — adevărate căi de triumf ale ortodoxiei românești, — El ridică enorm prestigiul Bisericii noastre, și-o înalță la rangul de diriguitoare și obladuitoare a credinței ortodoxe de pretutindenea.

Înființarea Episcopiei pe seama fraților noștri de dincolo de Ocean; Biserica și Căminul românesc din Ierusalim și dela Iordan, sunt o mică verigă din nesfârșitul lanț al faptelor Patriarhului Miron, fapte cari îl situează alături de marii și istoricii patriarhi ecumenici din Constantinopol, din Alexandria, Antiohia, Ierusalim, Târnova, Ohrida, Ipec, etc.

Din buchetul faptelor Lui mărețe Biserica și Țara îndoliată îi împletesc o cunună, cu care-l împodobesc fruntea nemuritoare.

Patriarhul Miron a căzut la datorie, ca un

¹⁰ Telegramme de condoleanțe:

Din partea d-lui general Slawoj Skladkowski, președinte al Consiliului de Miniștri al Poloniei:

„Țin să mărturisesc Excelenței Voastre partea adâncă pe care o iau, împreună cu guvernul polon, la doliul națiunii române, care pierde în persoana Patriarhului Miron Cristea, pe unul din fiii săi cei mai eminenti care și-a jertfit întreaga viață mării țării lui”.

Din partea Contelui Roger Racziński, ambasadorul Poloniei la București:

„Rog pe Excelența Voastră să primească expresiunea emoției adânci cu care am aflat încetarea din viață a Patriarhului Miron Cristea, președinte al Consiliului, marele patriot și eminentul om de Stat român care a fost întotdeauna unul dintre cel mai credincioși meșteșugari ai alianței dintre țările noastre”.

Din partea P. C. S. Abatele Zavoral:

„Cu poporul român întreg plâng moartea Patriarhului Miron Cristea. Dumnezeu să-l odihnească”. (Rador.)

¹¹ „Moartea I. P. S. S. Patriarhului Miron Cristea a fost primită cu consternare în Anglia și în deosebi în cercurile bisericii anglicane.

Toate ziarele publică lungi articole închinare marelui dispărut, relevând trecutul său patriotic, originea sa țărănească, studiile strălucite pe care le-a făcut precum și partea sa de contribuție la opera de renaștere națională.

Presa subliniază devotamentul I. P. S. S. Patriarhului Miron Cristea față de M. S. Regele Carol, fiind unul din cei mai credincioși slujitori ai Suveranului României.

În toate articolele sunt amintite legăturile dintre biserica anglicană și biserica ortodoxă română, legături cari au culminat cu vizita la Londra a Patriarhului Miron Cristea, care a fost cu acel prilej oaspetele personal al arhiepiscopului de Canterbury, la palatul Lambeth”. (Rador.)

erou, la postul de comandă, sub povara celor două înalte și grele chemări, pe cari Biserica și Țara le-au pus pe umerii Lui, încercați în lupte, dar gârboviți de povara celor 70 de ani, impliniți nu de mult.

*Prin moarte, Patriarhul Miron intră în nemurire, în vecinicie, în glorie eternă. Eroii nu mor. Nici nu se plâng. Eroii se proslăvesc.*¹²

Biserica ortodoxă și Neamul românesc vor preamări memoria *Patriarhului Miron* din veac și până 'n veac.

Caransebeșul, — despre care Înalt Prea Sfințitul și Prea Fericitul Patriarh Miron a zis¹³ că a fost pedestalul de granit, de unde S'a ridicat la cea mai înaltă treaptă și demnitate, la care poate aspira și visa un om și un Român —, precum și *Banatul* — pe care l-a păstorit în vremuri de bejenie aspră — și unde, alături de marii Români luptători bănățeni și ardeleni, a muncit, a luptat și a jertfit pentru izbânda idealului național —, *depune o lacrimă caldă pe sicriul, care, în stihuri triste, psalmodieri și cădelnișări, se întoarce în Țară, aducând și dând gleei străbune pe Cel ce a binemeritat dela Biserică și Patrie.*

Prof. Gh. Cotoșman

† Patriarhul Miron Cristea

O știre sinistă a venit, din sudul înflorit al Franței, să ne cernească sufletele și să ne zdrobească inimile, căci suflul rece și neîndurător al morții, dușmanul de veci al vieții, s'a abătut peste fața atât de blândă și de bună — pentru că o împetrescă pentru totdeauna — a primului Patriarh al României, care s'a dus să-și refacă sănătatea sdruncinată, să-și găsească odihna trupului obosit și liniștea sufletului sbuciumat de atâtea răspunderi.

O națiune întregă și îndeosebi toți fiii Bisericii ort. române, au fost loviți de o mare durere și jalea s'a sălășluit în sufletele tuturor.

¹² Guvernul României a hotărât ca, „pentru *marile merite* și pentru serviciile ce a adus Patriei ca *luptător pentru unitatea națională*, apoi ca *Chiriarh*, ca *sfețnic al Tronului* în calitate de președinte al consiliului de miniștri și de consilier regal, să se facă I. P. S. Patriarh Miron funeralii naționale”.

¹³ În Timișoara, la instalarea Excelenței Sale Dr. Alexandru Marta, primul Rezydent Regal al Ținutului Timiș.

Dar în fața înaltei voinți divine și a legilor firii, trebuie să ne supunem cu multă smerenie și resemnare, înăbușind durerea și jalea cea mare a noastră, în lacrimile ferbinți ce ni-se rostogolesc din ochii umezi.

În urma celor hotărâte de Sus, Patriarhul Miron a părăsit această lume a visurilor deșarte și a trecut la cele veșnice, unde este viața fericită și odihna bine meritată a acelor care în această viață și-au sleit ultimile picături al forțelor lor, pentru propășirea Bisericii lui Hristos și a neamului lor.

I. P. S. S. Patriarhul Miron a avut în adevăr parte de o muncă intensă, dar în același timp și rodnică, pe altarul Bisericii și al Patriei, încă din tinerețele sale, căci a luat parte la cele mai mari frământări și transformări naționale și politice ale neamului românesc.

Hărăzit să-și înceapă viața de episcop al Caransebeșului în timpurile cele mai vitrege ale neamului său, prin strădaniile sale fără seamăn a căutat să ridice prestigiul moral și cultural al preoțimii și învățătorimii confesionale din eparhie-pentru că ei la rândul lor să contribuie la ridicarea nivelului cultural al poporului. Cu înțelept ciunea-i ageră și cu riscul său personal, a știu să facă față legii draconice a lui Appony, pentru că să ferească poporul român de maghiarizare, astfel încât dușmanii noștri s'au convins că Eparhia Caransebeșului condusă de episcopul Miron „este o cetate de neînving”.

În timpurile cele mai critice ale războiului, când națiunea română era suspectată și vitreg tratată, a știut să facă legii draconice a lui Appony, pentru că să ferească poporul român de maghiarizare, astfel încât dușmanii noștri s'au convins că Eparhia Caransebeșului, condusă de episcopul Miron „este o cetate de neînving”.

În timpurile cele mai critice ale războiului, când națiunea română era suspectată și vitreg tratată, a știut să fie bunul și blândul părinte al fiilor săi sufletești pe care i-a încurajat să poată bea paharul cu amar, în așteptarea zilei fericeite, pe care el, ca un bun vizionar, o întrezărea de mai înainte.

Dar cum după furtună vin și zile senine, tot astfel și episcopului Miron i-a fost hărăzit ca după vitregiile timpurilor până de după război, să vadă realizat visul de veacuri al neamului, culminând prin istorica și epocala Adunare dela Alba-Iulia, la care și el însuși a luat parte. Ca rezultat al acestei Adunări, i-a revenit sublima și istorica ca misiune să facă parte din delegația

celor patru, care a înmănat Regelui Ferdinand actul unirii făurit la Alba-Iulia.

Calitățile alese și meritele incontestabile au contribuit ca să fie ales mitropolit primat în scaunul vacant al Bucureștilor, ca o răsplătire a faptului că atunci când a fost ales mitropolit al Ardealului, nu a fost întărit de guvernul maghiar, pentru sentimentele sale naționaliste.

În noua sa situație, și-a depus toate strădanile posibile, pentru unificarea Bisericii române și pentru ridicarea prestigiului ei la locul cuvenit — fiind în urma Bisericii Bulgare, care avea Exarhat — ridicându-o la rangul de Patriarhie.

Neobosit a fost în munca sa și pentru a aduce pacea, liniștea și fericirea neamului, căci — după ce a luat parte activă la realizarea unirii, — a contribuit, ca prim sfetnic al M. S. Regelui, la consolidarea Țării, prin votarea Constituției și Renașterii naționale.

Munca depusă de dânsul în decursul anilor, precum și rezultatele obținute pentru propășirea Bisericii și a Țării, sunt covârșitoare. Oboseala pentru dânsul nu a existat nici în ultimii ani ai vieții lui, când a fost chemat să înfăptuiască consolidarea și renașterea Țării. Până și ultimile sale forțe le-a stors picătură cu picătură, pentru a încheia într'un tot întreg, într'o stâncă de granit, tot sufletul Țării românești, în ciuda dușmanilor noștri. Țara îi este adânc recunoscătoare și va înscrie cu litere de aur în Cartea Neamului, strădanile și înfăptuirile lui.

Patriarhul Miron trece la cele veșnice cu conștiința omului împăcat că și-a îndeplinit misiunea, aici pe pământ, până în ultima clipă a vieții sale, cu cea mai mare sfințenie. Un singur regret mai putea să-i apese sufletul, acela de a-și da obștescul sfârșit, departe de pământul Țării, pe care a iubit-o atât de mult și pentru care a muncit atât de mult.

Rezultatele muncii lui sunt prea evidente pentru ca să nu ne putem da seama de incalculabila pierdere ce o suferă Biserica și Țara prin moartea Patriarhului Miron. Dar în neputința noastră omenească, nu putem face altceva, decât să-i aducem prinosul nostru de recunoștință, plecându-ne, cu multă evlavie și smerenie, genunchile noastre la căpătâiul celui ce a fost Patriarhul Miron Cristea, pentru ca să înălțăm o pioasă rugăciune Tatălui Ceresc, să-l facă părtaș împărăției Sale și fericirii veșnice.

Pr. Ștefan Bololoiu.

Piatra de sminteață a Bisericii.

(Continuare)

III. Sfinții apostoli după ce au predicat Evanghelia într'un oraș au lăsat acolo episcop, preoți și diaconi, cari să poarte grijă de sufletul credincioșilor creștini, iar ei, apostolii, au plecat să predice mai departe. Nu era deci obiceiul ca apostolii, după ce au încreștinat vreun oraș sau cetate, să rămână acolo episcopi, ci precum am spus, au sfințit și au lăsat pe alți bărbați vrednici episcopi în locul lor. Ei au urmat întru toate porunca Mântuitorului Hristos, care le-a zis: „Mergeți în toată lumea binevestiți Evanghelia la toată făptura“.

Singur apostolul *Iacob* a rămas episcop la Ierusalim, în cetatea Mântuitorului, desigur în urma unei hotărâri de sus; ceilalți apostoli nici unul n'a fost episcop în vreo cetate sau oraș. Așa că nici ap. Petru n'a putut fi episcop în Roma.

Chiar dacă am admite că apostolii au rămas episcopi în cetățile în cari au predicat, și atunci ar trebui să spunem, că *primul* episcop al Romei a fost apostolul *Pavel*, care a întemeiat și întărit această Biserică, dar n'o spunem din motivele arătate mai sus și pentru că Mântuitorul nu i-a trimis să fie episcopi în cetăți, ci să umble în *toată lumea* binevestind Evanghelia la *toate popoarele*.

Ce s'ar fi întâmplat dacă fiecare apostol ar fi rămas episcop în cetatea în care a predicat? Cine ar fi răspândit Creștinismul în lume? După judecata papistașilor, noi și azi ar trebui să fim păgâni, pentru că n'ar fi fost cine să ne predice „vestea cea bună“ despre Hristos!

21. Cine a fost primul

episcop al Romei?

Cele mai puternice mărturii dovedesc, că ap. Petru n'a fost episcop al Romei. Iată ce zice părintele istoriei creștine, *Eusebiu* († 340): „După moartea lui Pavel și a lui Petru, *Lin* guvernă cel dintâiu Biserica de Roma“ (Hist. Eccl. cartea II c. II trad. Iosif. București 1896, p. 60). Tot așa scrie și sf. *Irineu* († 202.): „Prea fericirii apostoli (Petru și Pavel) întemeind și puind rânduiești Bisericii din Roma, dădură lui *Lin* episcopatul și grija de a o cămui. *Anaclet* a urmat lui *Lin*; după *Anaclet*, *Clement* fu al treilea dela apostoli care a fost însărcinat cu episcopatul“ (W. Guetteé op. c. p. 131).

(Urmează)

C.

„Zdroboleanca“

Editura „Cugetarea“ adaugă o nouă lucrare de mare interes mai ales pentru intelectualii noștri dela sate. Este vorba de marele roman străjeresc „Zdroboleanca“. Autorul acestui roman este tânărul și valorosul creator al literaturii străjerești, d-l *Eugen Ispir*, cunoscut prin intensă activitate în revistele „Străjii Țării“.

Stăpânit de teme mari, d-l *Eugen Ispir*, într'o curată limbă românească, ne prezintă conflictul dintre generații, conflict care se stinge însă, prin înțelegerea de către bătrâni a noului ritm din viața celor tineri și prin apropierea dintre cei de sus — boierimea cu tradiții și prejudecăți — și cei de jos — țărani. Cu toții înțeleg chemarea momentului.

Realismul învățămintelor străjerești a deschis ochii tuturor.

Șantiere de muncă prind a clocoti pretutindeni, satele se ridică din ruini, viața nouă — renașterea noastră — începe în ritm impunător.

„Zdroboleanca“ este romanul desfășurării vieții noi, cu tot angrenajul puterilor creatoare, cu întregul entuziasm al tineretului.

Într'adevăr, conținutul cărții este impunător prin tot ce aduce nou și prin viața puternică pe care o înfățișează.

Înălțimea chestiunilor tratate și stilul pe înțeles, al autorului, fac din cartea d-lui *Eugen Ispir* o lucrare ce interesează, în cel mai înalt grad, atât pe cel mai exigent gânditor, cât și pe cititorul păturilor largi muncitoare, pentru care „Zdroboleanca“ constituie un binevenit îndreptar social. Este o carte ce trebuie citită de toți cei cu interes pentru tineret.

Constituind pentru noi o adevărată carte a vremii, scrisă cu gândul la tineret, am crezut că fac un act de bine înșirând aceste câteva rânduri pentru frații preoți, fiind ei cei mai indicați pentru a ajuta la opera de orientare sufletească, atât de grabnic trebuitoare în timpul de față.

Librăria noastră, bine asortată cu cele mai noi apariții, cari dau ochiului o impresie de diversitate și frumusețe grafică, are pe etajele ei și această carte, care impresionează prin culoarea ei cu fond deschis, simbolizând curățenia spirituală a gânditorului.

Pr. C Pițgoi.

Ș T I R I

„Drapelul“ din Arad, Nr. 10 de Luni 6 Martie a. c. publică o interesantă dare de seamă despre numărul nostru festiv dela 19 Februarie a. c. Sub titlul „Foaia Diecezană“ din Caransebeș a apărut în număr festiv dedicată aniversării a 50 de ani dela moartea episcopului Ioan Popasu, ne face o amănunțită și laudabilă recenzie. Ne simțim deosebit de mulțumiți, când vedem că strădanile noastre cinstite găsesc o apreciere justă, — chiar și în altă parte!

„La liman“. Așa caracterizează pâr. Gh. Mihailoviciu din Sasca-română, colaborator al nostru, cununarea celor 65 perechi concubini oficiată în 19 Februarie a. c. Actului i s'au dat cadre solemne și creștinești. A fost de față pâr. protopop Ioan Oravițanu, care a săvârșit această impresionantă ceremonie. Notarul, învățătorul, primarul cu maica preoteasă — mâna de intelectuali ai satului, au fost toți de față, bucurându-se împreună cu aceia cari erau impresionați până la lacrimi! Iată ceva frumos, iată cununa solidarității și a dragostei creștine!

Notă oficială

Nr. 1701 E. ex 1939.

Către On. Oficii protopresbiterale și parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

S'a simțit nevoia, ca avuțiile publice să fie inventariate și evaluate, pentruca să poată fi cunoscute, conservate și puse în valoare.

În acest scop a fost înființat Ministerul însărcinat cu inventarierea avuțiilor publice. Acesta va pregăti, organiza, verifica și sistematiza lucrările necesare.

În urma adresei Președinției Consiliului de Miniștri Nr. 4454/1939 și a celei a Ministerului Cultelor și Artelor de sub Nr. 10.356/1939 dispunem, ca toate organele instituțiilor noastre în subordine să stea la dispozițiunea Ministerului Inventarului avuțiilor publice, dând la cererea, ce li-se va face, toate științele, informațiile și lămuririle, de care va avea nevoie pentru inventarierea și evaluarea bunurilor publice.

Caransebeș, în 9 Martie 1939.

Episcopul:

† VASILE

Publicațiune de licitație.

În baza încuviințării Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 2482 B. ex 1931 dtto 18 Aprilie se descrie licitație minuendă pentru pictarea de nou a sftei biserici din comuna Cuptoare Protopresbiteratul Mehadiei.

Prețul exclamării este de 65.000 Lei.

Licitanții sunt obligați a depune 10% vadiu din prețul exclamării în bani gata, ori efecte publice, care se vor restitui după colaudare, fără dobândă. Antreprenorul va dovedi cu acte, că este pictor autorizat și că a fost trecut în tabloul publicat în „Monitorul Oficial”.

Licitația se va ține în 25 Martie 1939 orele 3 p. m. în sfta biserică din Cuptoarea.

Pictura se va face după Devizul, întocmit de pictorul Ioan Baleanu, care Deviz se poate vedea la Oficiul parohial din Cuptoarea.

Spese de deplasare nu se acordă, lemnul pentru schelarie îl dă sfta biserică.

Spesele cu facerea contractului, timbrele și speșele cu facerea devizului le suportă întreprenorul.

Consiliul parohial își rezervă dreptul a da lucrarea fără considerare la rezultatul licitației, acelui pictor în care va avea mai multă încredere.

Contractul devine obligator pentru antreprenor imediat după semnare, iar pentru comuna bisericească numai după aprobarea Venerabilului Consiliu Eparhial.

Cuptoarea la 27 Februarie 1939.

Nicolae Goanță

preot președinte.

2—3

Nicolae Ilescu

notar.

Publicațiune de licitație.

În baza încuviințării Venerabilului Consiliu Eparhial No. 4613/938, se publică licitație minuendă pentru pictarea a 2 icoane pe tavan, renovarea picturii, spălarea ei și zugrăvirea din nou a pereților, a sfinței biserici ort. rom. din Văliug (jud. Caraș).

Prețul exclamării este 78.000 Lei.

Licitanții sunt obligați a depune 10% vadiu din prețul exclamării în bani gata, ori efecte publice, care se vor restitui după colaudare, fără dobândă. Anteprenorul va dovedi cu acte, că este pictor autorizat și că a fost trecut în tabloul publicat în „Monitorul Oficial”.

Licitația se va ține în 2 Aprilie 1939, orele 3 p. m. în sfânta biserică dela Văliug.

Spese de deplasare nu se acordă. Spesele de contract, timbre, cât și cu schelăria le va suporta pictorul întreprenzător.

Consiliul parohial își rezervă dreptul a da lucrarea, fără considerare la rezultatul licitației, acelui pictor în care va avea cea mai multă încredere.

Contractul devine obligator pentru anteprenor imediat după semnare, iar pentru comuna bisericească numai după aprobarea Venerabilului Consiliu Eparhial.

Văliug, 19 Februarie 1939.

Sofronie Manescu

preot, președinte.

1—3.

Simeon Muntean

secretar.

„Pârvovana” Institut de Credit și Economii ca societate pe acții în Pârvova.
Inscrisă în Registrul Bancar sub No. 16 din 1935.

Convocare.

Domnii acționari ai băncii „Pârvovana” institut de credit și economii ca societate pe acții în Pârvova sunt învitați la a

XXXII-a adunare generală ordinară.

care se va ține în Pârvova la 30 Aprilie 1939 la ora 10 a. m., în localul institutului cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Designarea unui notar și a doi acționari pentru verificarea procesului verbal.
3. Darea de seamă a Consiliului de Administrație. Bilanțul și contul profit și Pierdere pe anul 1938 și raportul Consiliului de Cenzori. Darea absoluturului.
4. Distribuirea beneficiului net.
5. Alegerea a 2 membri în Consiliul de Administrație cu mandat de 6 ani.
6. Fixarea remunerației a Consiliului de Cenzori pe anul 1939.
7. Propuneri în senzul statutelor.

Consiliul de Administrație.

N. B. Domnii acționari, cari doresc a participa cu vot decisiv în persoană sau prin plenipotențiați, sunt rugați a-și depune acțiunile eventual și plenipotențele până la 27 Aprilie 1939 ora 12 a. m. la casa institutului.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 2668/1938 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul firma Banca Graniței din Caransebeș contra urmăriților Jucos Simion (a fost căs. cu Musteța Iconia) Jucos Simion (a lui Simion) Jucos Zărie (a lui Simion) Muntean Maria, Jucos Iustina născ. Maran dom. în Borlova, la cererea următorului Judecătoria ordonă:

Licitațiune execuțională, în baza art. 144, 146 și 147 din Legea LX din 1881, asupra 28/48 parte de sub B. 1. 4. 5. din imobilul înscris în c. f. a comunei Borlova (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) Nr. prot. cf. 342 No. de ord. A. I 1-5 sub No. top. 251 Grădină în intravilan 189 stp. No. top. 252 Casa No. 120 în intravilan 57 stp. No. top. 252 Casa No. 121 în intravilan 9 stp. No. top. 254 Casa No. 122 în intravilan 69 stp. No. top. 255 Grădină în intravilan 247 stp. Prețul de strigare 71.504 lei, asupra 2/12 parte de sub B. 4-5 din imobilul cuprins în coala c. f. No. 343 Borlova No. de ord. I 1-3 No. top. 1063 Arabil în Brădățel 1237 stp. No. top. 1064 fânaț în Brădățel 440 stp. No. top. 1065 Arabil în Brădățel 1004 stp. Prețul de strigare 5592 lei, No. de ord. A. II 1-3 No. top. 3035 fânaț în Ploștina 197 stp. No. top. 3036 Grădină în Ploștina 420 stp. No. top. 3037 fânaț în Ploștina 518 stp. Prețul de strigare 3184 lei, No. de ord. A. III 1-2 No. top. 3651 Pășune

în Riu Mare 274 stp. No. top. 3652 Grădină în Riu Mare 662 stp. Prețul de strigare 2.656 lei, No. de ord. A. + 1 No. top. 1272 Fânaț în Cinoile II 1 jug. 281 stp. Prețul de strigare 3.944 lei, + 2 No. top. 1385/1 Fânaț în Vâlcele 725 stp. Prețul de strigare 1.520 lei, + 3 No. top. 3451/2 Grădină în Borlova 300 stp. Prețul de strigare 872 lei, + 4 No. top. 3869 Fânaț în Pădurea Borlovii 1044 stp. Prețul de strigare 2.816 lei, imobilul cuprins în coala c. f. No. 345 a comunei Borlova No. de ord. A. I 1-2 No. top. 1066 Fânaț în Brădățel 1 jug. 595 stp. No. top. 1067 Grădină în Brădățel 471 stp. Prețul de strigare 5.120 lei, asupra 2/4 parte de sub B. 4-5 din imobilul cuprins în coala c. f. No. 369 Borlova No. de ord. A. + 1 No. top. 1698 Arabil în Bernarad 527 stp. Prețul de strigare 1000 lei, pentru încasarea creanței de 22.900 lei capital, interese de 3% dela 7 Aprilie 1934, cheltueli de proces și de executare de 1709 lei, fixate până acum, cheltueli de 1011 lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de 14 Aprilie anul 1939 ora 10 la Primăria comunei Borlova.

Data în Caransebeș la 9 Decembrie 1938.

Judecător **Leo Pető.**

Dir. c. f. **D. Lăzărel.**

Pentru conformitate:

D. Lăzărel directorul c. f.

Judecătoria mixta Caransebeș, secția c. f.

Nr. 2686/1938 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauză execuțională pornită de următorul firma Banca Graniței din Caransebeș contra următorului Boariu Moise (căs. cu Boruga Vida) și Boariu Petru (căs. cu Iova Iconia) dom. în Obreja, la cererea următorului i. Judecătoria ordonă:

Licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX din 1881, asupra 5/6 parte din imobilul înscris în c. f. a comunei Obreja (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) Nrul 140 a coalei c. f. Nr. de ord. A. I. 1-2 No. top. 29 Casa No. 130 cu curte în intravilan 31 stp. Nr. de ord. top. 30 Arătură în intravilan 39 stp. Prețul de strigare 10.080 lei, Nr. de ord. A. + 1 No. top. 1169 Arătură în Islaz 875 stp. Prețul de strigare 1160 lei, + 2 No. top. 3726/2 fânaț în Dumbrava 1 jug. 368 stp. Prețul de strigare 3880 lei, 1/2 parte din imobilul cuprins în coala c. f. No. 142 Obreja Nr. de ord. A. + 1 No. top. 2983 fânaț în Satu Bătrân 605 stp. Prețul de strigare 432 lei pentru încasarea creanței de 10.850 lei capital, interese de 3% dela 27 Aprilie 1934, spese de proces și de executare de 1678 lei, fixate până acum, spese de 738 lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune:

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de 15 Aprilie 1939 ora 10 în casa comună a comunei Obreja.

Data în Caransebeș la 9 Decembrie anul 1938.

Judecător **Leo Pető.**

Dir. c. f. **D. Lăzărel.**

Pentru conformitate:

D. Lăzărel directorul c. f.

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția c. f.

Nr. 2687/1938 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul firma Banca Graniței din Caransebeș contra următorului Țigris Gavrilă și soția sa Lucaei Aurelia dom. în Iaz, la cererea următorului Judecătoria ordonă:

Licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX din 1881, asupra 1/6 parte de sub B. 15-16 din imobilul înscris în c. f. a comunei Iaz (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) Nr. prot. c. f. 359 No. de ord. A. I. 1-4 No. top. 404 Casa No. 170 cu curte în intravilan 63 stp. No. top. 405 Grădină în intravilan 95 stp. No. top. 406 Grădină în intravilan 116 stp. No. top. 407 Casa No. 171 cu curte în intravilan 80 stp. Prețul de strigare 13.352 lei, No. de ord. A. II 1-2 No. top. 670 Pășune în Copaci 1014 stp. No. top. 671 Pășune în Copaci 1013 stp. Prețul de strigare 7696 lei, A. III 1-2 No. top. 742 Pășune în Copaci 787 stp. No. top. 743 Pășune în Copaci 787 stp. Prețul de strigare 6144 lei, No. de ord. A. + 1 No. top. 433/1 Grădină în intravilan 692 stp. Prețul de strigare 5520 lei, + 2 No. top. 864 fânaț în Ogreș 1474 stp. Prețul de strigare 4.720 lei, + 3 No. top. 1215 2 Fânaț în Satu bătrân 288 stp. Prețul de strigare 848 lei, + 4 No. top. 1315 Arabil în Coturi 1 jug. 448 stp. Prețul de strigare 4.400 lei, + 5 No. top. 1362 Arabil în Coturi 1 jug. 32 stp. Prețul de strigare 3.512 lei, + 6 No. top. 1982 Arabil între Bistra 1350 stp. Prețul de strigare 2.632 lei, + 7 No. top. 2135 Arabil între Ierugi 824 stp. Prețul de strigare 1608 lei, + 8 No. top. 2148 fânaț între Ierugi 990 stp. Prețul de strigare 1784 lei, + 9 No. top. 2159 fânaț în Ierugi 746 stp. Prețul de strigare 2.200 lei, + 10 No. top. 2171 fânaț între Ierugi 1 jug. 1304 stp. Prețul de strigare 8.560 lei, asupra 1/6 parte de sub B. 8-9 din imobilul cuprins în coala c. f. No. 361 Iaz No. de ord. A. + 1 No. top. 433/2 Grădină în intravilan 1 jug. Prețul de strigare 10.960 lei, No. de ord. + 2 No. top. 451 Grădină în Intravilan 1346 stp. Prețul de strigare 9.360 lei, 1/2 parte de sub B. 10-11 din imobilul cuprins în coala c. f. No. 362 Iaz No. de ord. A. + 1 No. top. 1121 Grădină în Satu Bătrân 1218 stp. prețul de strigare 8.336 lei, 1,8 parte de sub B. 15-16 din imobilul cuprins în coala c. f. No. 414 Iaz No. de ord. A. I. 1-3 No. top. 1574 Arătură în Traian 828 stp. No. top. 1575 Arătură în Traian 490 stp. No. top. 1576 Fânaț în Traian 466 stp. Prețul de strigare 3824 lei, pentru încasarea creanței de 4550 lei capital, interese de 3% dela 7 Aprilie 1934 cheltueli de proces și de executare de 103 lei fixate până acum, cheltueli de 691 lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de 17 luna Aprilie anul 1939 ora 10 la Primăria Iaz.

Data în Caransebeș la 9 Decembrie 1938.

Judecător **Leo Pető.**

Dir. c. f. **D. Lazarel.**

Pentru conformitate:

D. Lăzărel directorul c. f.